

Три момичета се усмиват, готови всеки миг да заредят милата руска реч. Те са бивши специалисти по руска филология, частца от големия студентски колектив на ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново.

НОВО ОГНИЩЕ

(Беседа с ректора на ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново проф. Пеню РУСЕВ)

ОЩЕ ПРЕДИ ТРИ ГОДИНИ, когато множество от граждани, партийни ръководители, гости и първите студенти и преподаватели дойдоха, за да бъде прерязана лентата и да започне първият учебен ден във Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново, се постави основната, най-голяма цел — институтът да стане още едно огнище на науката в нашата страна.

Оттогава изминаха две учебни години. Няколкото десетки студенти нараснаха на 1320 редовно обучаващи се в двата профила — редовно с четиргодишен курс и полуредовно-полузаочно обучение с петгодишен курс. А през учебната 1965—66 година бяха връчени студентските книжки и на първите сто задочника по специалностите българска филология, руска филология и история.

Институтът расте, прави все по-сигурни крачки, създава свои традиции, своя история. На добра основа още от началото се поставя развитието на научната дейност — в повечето случаи студенти и преподаватели работят съвместно. Добри са резултатите от занятията на студентите в кръжока по археология, които работиха на студентски планирани от БАН. Друга група изследва пещерните скиптери, планирани от БАН. Друга група работи в Еленско. Друга проучва топонимията също в този край, а научните материали по старобългарски и руски езици събират речников материал.

Сред с цялостната работа, преподавателският състав се намери към подготовката на студентите за технизирано обучение по предметите, които те ще преподават. Завършили Висшия педагогически институт във Велико Търново трябва да бъдат технически въоръжени, с умения и навики да боравят с машини, кинопроекторни апарати и всякакви други уреди, които са в помощ на учебния процес. В това отношение имаме амбицията да бъдем водещ институт в страната.

Да се създаде висше учебно заведение е трудно, по-трудно, отколкото да се изгради завод дори от най-голям мащаб. Ние си даваме ясна сметка за това и се стремим, с най-активната подкрепа на Окръжния и Градския комитети на БКП във Велико Търново, да изградим това ново огнище на науката, като висше учебно заведение за пример във всяко едно отношение.

Всичко това казвам по повод на една хубава традиция, завещаана от героичните поколения бониста на нашата студентска младеж — 8 декември, националният празник на българското студентство. От все сърце поздравявам нашите студенти, студентите от целия окръг и им пожелавам да отпразнуват своя празник богато и съдържателно, с много инициативи, чрез които да покажат своята творческа инициатива и пламенен дух. 8 декември трябва да се превърне в истински празник на науката, в ден когато ще бъдат показвани научните търсения и успехи на студентите, както и случаят с подготовката за втора година в чест на празника научна сесия на студентите от нашия институт.

Завършвам с още един сърдечен привет от мое име, от името на целия преподавателски състав към студентската младеж с голямо пожелание от студентската скамейка всеки младеж да излезе способен за съзнателна, творческа работа в условията на комунизма.

ТВОРЧЕСТВО

Ти ме гледаш както картина,
както стара черковна стенопис,
която отнемаш от годините,
за да я приковаш на своя лист.

Погледът ти е станал напрегнат,
бръчки се връзват край очите,
само в пръстите
един свят си стегнал
и го твориш дълго и упорито.

А аз послушно и старателно ти позирам
и понеже така искаш —
те гледам в очите.
Но колкото и да се вирам,
ти си друг —
талантлив,
недоволен
и неясен.

И аз започвам да те гледам както картина
и все повече ми се струва,
че този миг не трябва така да отmine,
и, ако можех,
щях и аз да те нарисувам.

Венета МАНДЕВА
студентка

СТЪПКИ

С ТОВА ЧЕРВЕНОКОСО възслабо момче често се разминаваме по улиците на града. Наблюдавал съм го като вървям умислено и забързано. Оглеждал съм лицето му с права коса и тъмни коси, стискащи сме си даже ръцете, кой знае къде, и сме се разминавали.

Ето, че днес, когато джодови мъгли стръжат Царевец, ние сме един срещу

друг в ДИП „Мавриков“ — Велико Търново. Минуваша през всички отдели и цехове на предприятието. Влизаме в предачния цех, където работи моят водач, текстилният техник Кирил Цанев. Той бе мълчалив и повече учуден до прага на първия цех, но сега нетърпеливо обяснява всичко.

— Предприятието ни расте и ще трябва да имаме и опитни специалисти — обяснява Кирил Цанев. — При нас навлиза нова техника с автоматика, която трябва да се поддържа

от висококвалифицирани кадри. Кирил говори с особена любов за хората, машините и производството. По всичко се вижда, че е свързан здраво с всичко това. За това съдя и от кратката биография на моя събеседник. Неговият път не свърши само до предачния цех на предприятието. Кирил е изкарал вече три курса в Машино-електротехническия институт. Студентският му живот е изпънен с дела. От завода — в института, от института — в завода. А преди това е положена добра основа. Текстилният механик е завършил техникум в Габрово,

Пътят му се отклонява до Доростол, където е служил като граничар, а от 1960 г. работи непрекъснато тук, сред машиностроителите.

— Три години минаха — говори замислено Кирил, — но остават още три. . . . Още седем семестра. Науката се овладява много по-пълно, когато човек е дошъл от центъра на производството. Едно е да слушаш лекции в института и друго — да работиш в завода и да знаеш за производството само от диаграмите, а друго е, когато ръцете ти са малко захвабени. . . . След завършването ще останем в нашето предприятие. . . . — Кой знае. . . . — усмивам се аз, като искам да при-

крия иронията. — Когато поомекнат дланите и се изтрие черното, някои от хората с дипломи предпочитат да бягат от сърцето на производството.

— Един човек, който избяга от производството, престава да бъде специалист — забелязва сериозен Кирил. — Прогресиът е там, където са хората и машините.

Ръми дъжд. Крачим стръхнали през двора. Оглеждаме навред с цел да видим предприятието след десетина години.

... Цеховете се уголемяват. Развиват се с багери скатовите на хълма. . . . Разговор за бъдещето! Бъдещият инженер е свързал живота си с

това предприятие. Кирил е и секретар на Заводския комитет на Комсомола. Той подхваща:

— Четиристотин човека сме в Комсомола. Цяла армия от млади производственици, която непрекъснато се обновява. Работим на сменен денем и нощем. Досега комсомолската организация е произвела надпланова продукция за 107 хиляди лева. . . .

Вече сме пред вратите на предприятието. Ръкуваме се сърдечно. Кирил остава там, при машините, понесъл в себе си големите стремежи на нашето младо поколение.

Йордан ВАСИЛЕВ

Така дълго и увлекателно ми разказва студентката Недка Кирова Иванова от с. Влатец, Сливенско. Пред нея беше отвореният учебник по литературнознание. Забелязала, че с поглед разглежда страниците или просто беше прочела мислите ми, тя продължи:

— Това е най-сериозният ми изпит. Много обичам лекциите на професор Емил Стефанов и винаги съм ги слушала с интерес. Искам на първата сесия да си взема изпита добре.

Дълго още можеше да продължи този разговор, макар и да не беше съвсем кратък. Но. . . . Да завършим с пожеланието за щастлив празник.

Н. ЧАЛЪКОВ

Здравей, наша студентска младеж!

8 ДЕКЕМВРИ — НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК

И ТАЗИ ГОДИНА българското студентство ще манифестира своето нерушимо единство със славната БКП. Сегашното студентско поколение е достоен наследник на борческите традиции на БОНСС.

Началото на студентското революционно движение у нас се поставя още през 1888 година, когато в страната за пръв път бе създадено висше учебно заведение — днешният Софийски университет „Климент Охридски“. Още с първите си стъпки то попада под благотворното влияние на разпространяваните от Димитър Благоев социалистически идеи.

Спонтанен израз на противомонархическите си и републикански тежнения студентите изразяват през 1907 година, с осъществяването на Фердинанд при откриването на Народния театър. През дните на настъпването на кървавия фашизъм студентите — комунисти и комсо-

молци — се нареждат рамо до рамо с работниците и селяните, под развятият септемврийски знамена. В условията на нарасналия революционен подем след 1920 година по инициатива на БКП, се полагат основите на Българския общонароден студентски съюз — БОНСС. То ва става на 30. III. 1930 г. в Борисовата градина (Парка на свободата).

В утрото на своя рожден ден БОНСС получава първото си бойно кръщение. Полицията с приклади и палки се нахвърля върху студентите.

Още с първите си стъпки БОНСС заставя начело на студентското революционно движение и се налага като негов признат и изпитан ръководител.

На 1. V. 1930 година за пръв път възторжените групи на БОНСС се вдигат в хилядолитно множество на манифестиращите трудещи се. Паметна е демонстрацията

против кръволака Цанков, когато той е назначен отново за професор в Софийския университет. С тази акция БОНСС завоюва огромна авторитет сред студентската младеж.

За пръв път БОНСС празнува 8 декември като общонароден студентски празник през 1936 година. Този ден ще остане завинаги в паметта на нашето прогресивно студентство със своето величие. За пръв път тогава, чрез мълчанието, с което посрещат поздравата на цар Борис III, студентите заявяват открито пред него, пред лицето на обществеността, пред народа, че те са против този ред, че са против царя и правителството.

Когато Партията призовава всенародна борба против фашизма, бонистите застанаха отново в първите редици. Уреждат масови протестни, акции, разпространяват позиви, участвуват в бойни

групи, поемат трудните партизански пътеки.

С легендарна слава са покрити имената на Стоян Едлен, Вела Пеева, Васил Воденичарски, които в редовете на БОНСС се калеха като безстрашни герои. В сърцата на младите хора живеят безсмъртните образи на любимите ремосни и бониста ръководители — Йосифа Димитрова, Адалберт Антонов, Свилен Русев, прославените партизани Цетан Спасов, Атанас Манчев, д-р Върбан Генчев и много други.

Силотил в своите редове огромното мнозинство от студентската младеж, безпредельно верен на боевите революционни традиции на българското народно студентство, днес Комсомолът във висшите и полувисшите учебни заведения е деен помощник на БКП в строителството на социализма, в борбата за развитие на нашето висше образование.

В командния пункт

ни пригледат русите коси, а очите с мълк поглед се отпращат към всеки алазъл тук.

— Милко, трябва да направим така, че всички да са вдъхновени на празника!

Това е Цанко Български — студент от III курс на специалността „Счетоводна отчетност“. Очите му, големи и тъмни, наистина блестят вдъхновено. Той се обръща от човек към човек. Събрали са се всички членове на комитета. Не на заседание. Просто по навик са дошли тук в командния пункт, за да поговорят за подготовката на студентския празник. Както всяка кога, и сега сред тях е очаквано.

И непонятно защо някои хора смятат всички счетоводители за сиви и скучни. Ами та нали тези момчета и момичета, които на празника ще поведат

цялата млада студентска армия на шествие, също ще бъдат счетоводители и икономически кадри само след година, две?

— Дригари, нали се разбрахме? Утре — пак тук. Всеки ще каже какво е направил.

Говори нежното русокосо момиче. Гласът му е лъстов, топъл. Погледът му е отпразнен с доверие към Цанко, към Спас Стоилчев, към всички.

... ОТДАВНА къмният ден е отлетял. Пустее вече голямата красива сграда, присланичана в ударите от часовниковата кула. Само там — в малката стая на Визовския комитет още свети и още спорят. Една гриплива хора не спи. Така се и полага. — Тук е командният пункт на живота на студентите от крайдунавския град.

В. СТЕФАНОВА

Ситнени

Мълчанието е злато, ако не си на изпит.

И най-големият чадър не може да те спаси от човешките уста.

Чакаше четворката [рейса] с хляб и сирене и. . . нещо за конспектиране.

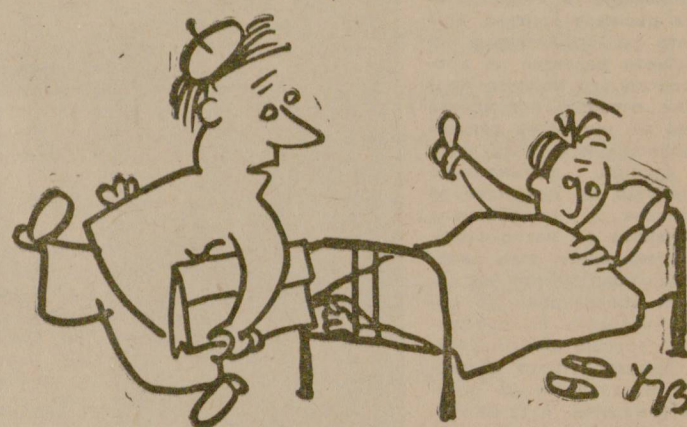
Веселин РАШЕВ

В усилената подготовка за своя празник са студентите от Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново.

Йордан Балджиев и Владимир Ангелов бързат с подготовката на нагледните материали.

Кар. Хр. Велчев — студент

— И да ме събудиш на осми за забавата!

Кар. Ц. Ботев — студент

ВРАЧКАТА: Инко, да хвърлим едно тесте карти за бъдещето ти?
СТУДЕНТЪТ: Не! По-добре ми кажи кога ще дойде август.

НА РАЗГОВОР

АБИТУРИЕНТСКИ БАЛ

И аз танцувам. Кое момиче не е щастливо в такъв миг? Класният ръководител Илия Драгиев вдига чаша с червено вино: „На добър път! Слънцето е пред вас. То ще ви свети. Вярвам, че от вас ще израснат инженери, учители, агрономи, лекари. Бъдете ви зове. И вие трябва да тръгнете нататък, към него. На здраве!“

„Наздраве, скъпи учители!“ — пожелахме и ние, а после се понесохме в такта на музиката. . . .

„Неде, ти какво си умислена?“ — питат ме Стефо и Весо.

„Нищо. Мен ми се струва, че моето слънце трудно ще изгрее. Може би моята мечта ще бъде само един добър спомен. Но, да танцуваме!“

Така осмисляме. На дру-

гия ден мама ме посрещна у дома: „Е, как прекарахте?“ — пита тя. „Добре, маминко. Бронхите и звездите. Лошото е, че те нямам край. А аз исках да ги преброя.“

Часовникът звъни. Мама ме събужда. Тръгвам на училище. „Новата учителка“ бях за мнозина. Предавах по математика. Една година! Колко бързо мина!

Веднаж в класа ми донесоха писмо от Весо и Стефо. Единият — студент в МЕИ, а другият — в Транспортния институт. Честитяха ми Новата година. Мен ми беше мъчно. Сливен не е при нас. Моите приятели се пръснаха по страната. Дори Славо станал тракторист.

Дойде втора година. Сега съм в приказния град — Велико Търново. Някога само

чувах за него. Обичах го от дете. Казвах ми, че тук камбаните биели, като изпод земята. Днес ги чувам. Те ме будят от моя сън от хълма на младостта.

Моята първа студентска година ме направи голяма приятелка на старинния град. Студентка съм във филиала и се гордея с моя път. Пред очите ми изгряват светли аудитории, слушам лекции. . . .

Така дълго и увлекателно ми разказва студентката Недка Кирова Иванова от с. Влатец, Сливенско. Пред нея беше отвореният учебник по литературнознание. Забелязала, че с поглед разглежда страниците или просто беше прочела мислите ми, тя продължи:

— Това е най-сериозният ми изпит. Много обичам лекциите на професор Емил Стефанов и винаги съм ги слушала с интерес. Искам на първата сесия да си взема изпита добре.

Дълго още можеше да продължи този разговор, макар и да не беше съвсем кратък. Но. . . . Да завършим с пожеланието за щастлив празник.

НЕ ДОКОСВАНЕ, А ЦЯЛОСТНО РАЗРАБОТВАНЕ НА ПРОБЛЕМИТЕ

В неговата зала на читалището в Драгомирово настъпва пълна тишина. Отправил поглед към трибуната, 74-те делегати на годишната конференция на общинската партийна организация слушат внимателно отчетния доклад, който секретарят на комитета Кирил Аврамов прочита. Той е изпън с много цифри и факти. Засегнати са в него много въпроси. Цитирани са имена. Отправени са критични бележки.

Слушат делегатите доклада и им се иска да кажат: „Я, немало сме постигнали! Но това ли са нашите възможности? Доближи ли сме се поне до равнището на изисванията?“ И един неминуем анализ на работата се налага. Но отчетният доклад не задоволява основите на въпросите. Не ги разниши цялостно. Не постави смело и ясно жалоните по пътя на тяхното бъдещо успешно разрешение.

Да се каже, че комунистите в Драгомирово, че селскостопанските труженици от този район нямат успехи, би било несправедливо.

Но погледнем ли стрелката на диаграмата на добитите на значителен брой от културите, както и на количеството и себестойността на животинската продукция, ние ще забележим с безпокойство, че тя се движи със съвсем малък наклон нагоре през последните няколко години.

А да надникнем у съседите в Козловец. И земаме им, и условията на работа са равни. Но техните хамбари са по-пълни. От декар те получават по 75 лева общ доход, а драгомировчани — по 56 лева. С 11 лева е по-голямата чистата продукция на козловчаните. С 28 процента е по-високата производителността на труда им. Защо?

Към какви мисли ни навеждат тези факти? Нима хората в Драгомирово и Българско Сливово са по-малко трудолюбиви и кооперативни, общината не може да се нареди на едно от по-предните места в окръга?

Тези обстоятелства говорят, че в работата на общинската партийна организация, на партий-

ния комитет в Драгомирово, наред с хубавите, положителните страни, съществуват и сериозни слабости. Един явен либерализъм, едно неоправдано търпение на слабостите са спирали общия подем в работата. Партийните групи — тези решаващи звена, преди постове в работата на Партията — не са работили добре и в животновъдството, и в търговията, и другде. Това е видно. Правени са бележки и напомняния. Но конкретни и действителни мерки са липсвали. Работата е страдала. Търпено е.

Със задоволство председателят на стопанството Антон Лалчев отбелязва, че при комплексната обработка на царевичната добива са увеличени от тези площи с по 50, 60 и повече килограма от декар. А въпросът за механизацията при обработката на лозята, зеленчуковите градини и на другите култури не бе разработен.

Продукцията от животновъдството е скъпа. Животновъдните ферми са нерентабилни. В същото време обаче ръководството на кооператива, и лично председателят Антон Лалчев, се въздържа съзнателно от прилагане на механизацията, за да се изкача и види какви ще бъдат резултатите тук и там. А животновъдните изнемогат в тежък труд. Заплащането е ниско. А битовите условия, при които работят! Те са под всякаква критика.

— Нямаме още вода във фермите. Дава ни се лош, некачествен концентриран фураж, пълен с боклуци, а ние се иска определена продукция срещу него — казва завеждащ свинефермата Августин Гърбов.

— Няма осветление в овчарниците — допълва Кръстю Пашанков.

Няма това, няма онова. . . А, когато искаме от хората, естествено, трябва да им дадем, да отговорим със съответни грижи за техния труд и усърдие. А тук грижата за човека, за твореца на благата е пренебрегната. С основание делегатите поставиха въпроса и за културния отход — че е време да се помисли за тях, не

Генчо МУСИНСКИ

СЪВМЕСТНО СЪБРАНИЕ

На 27 ноември т. г. двете партийни организации и земеделската дружба в с. Върбица проведоха съвместно събрание, на което обсъдиха два важни въпроса — състоянието на партийната провета и получаването на повече хляб и фуражно зърно през 1966 година.

В изнесената информация от Бончо Киров по първия въпрос се подчерта, че настоящата просвета година е започнала добре. Сформиран са били някои нови звена, между които кръжок по изучаване историята на Партията, в който са включили младите партийни членове. Някои от кръжоците редовно провеждат занятията, но други са изостанали. В някои звена и посещението не е добро.

Извазана се пропагандиста и кръжочница, Приети бяха мероприятията.

По втория въпрос докладва секретарят на партийната организация при ТКЗС Никола Димитров. Той накратко разгледа какви успехи има нашата страна по отношение на зърнено-хлебния проблем през последните няколко години, а така също и успехите на участък-Върбица на ТКЗС в Долна Оряховица. През тази, макар и сушава година, са постигнати сравнително високи добиви. Така например средният добив от пшеницата е 276 кг, а от отделни площи и повече. Изтъкна се също, че в нашия участък са създадени условия за получаване на високи добиви всяка година. А тия условия са: осигурени поливни площи, минерални торове, високодобивни сортове и достатъчна техника.

Във връзка с решаването на зърнено-хлебния проблем бяха прочетени мероприятията, в които се посочва, че участъкът е засял и ще полуга грижи през 1966 година за 4300 декара пшеница, от които 1700 декара на висок агрофон. От нея съответно ще трябва да се получи по 230 и 300 кг зърно от декар. Ще се засеят и 2690 декара царевича на поливни площи, от които се предвижда да се получи по 500 кг зърно от декар. Предвижда се да се засеят и други зърнени култури. Всички те ще бъдат отглеждани при висока агротехника.

И по този въпрос се изказаха много комунистични и сдружени земеделци, механизатори и кооператори. Мероприятията бяха приети с твърдата убежденост, че през следващата година кооператорите от участък-Върбица не само ще изпълнят, но ще преизпълнят плануванияте добиви фуражно и хлябно зърно.

Димитър ГАБРОВСКИ
от Обществена редакция на „Борба“ в Долна Оряховица

Работниците от смяната на Димитър Динев — цех № 2 в ДИП „Мизия“ в Горна Оряховица работят на колективна норма. С помощта на механизацията преизпълняват с 80 на сто дневната си норма.

НА СНИМКАТА: Стефка Христова Тропаланова и Елена Николова Петрова вземат от лентовия транспортър тухлите и ги редят на банкет.

НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА НАД 450 000 ЛЕВА

В тектитното предприятие „В. Мавриков“ — Велико Търново борбата за преизпълнение на допълнителното обещание с всеки изминал ден дава плодове.

От 87 000 лева допълнителното обещание нарасна на 350 000 лева, а в първите дни

на декември, колективът го преизпълни. Родната вече получи от мавриковци надпланова продукция за 450 000 лева. До края на годината тектитните се стремят да достигнат 500 000 лева.

За тези големи трудови успехи дал имат всички цехове и сменни в предприятието. На призовите места са: предният цех с ръководител Никола Киров — обработил 40 000 кг преди-единички, от които могат да се изтъкнат над 250 000 метра тъкани; прескувачният цех — осигу-

Хубави дела

Дните пред Деня на търговския работник в Михалци се превърнаха в дна на борба за изпълнение и преизпълнение на дадените обещания, за все по-пълно задоволяване нуждите на населението с доброточествени и разнообразни стоки.

Работниците и служителите от колектива на потребителната кооперация „Съгласие“ са в съвременно за изпълнение на годишните си планове. Стокооборотът от година на година бе-

ПРОИЗВОДСТВЕНИЙ УЧАСТЪК в с. Стрелец към ТКЗС в Драгомирово има 16 189 дка обработаема площ, от които 11 278 декара ниви, 2904 декара млади овощни градини, 1198 декара лозя, 590 декара изкуствени пасища и 202 декара ливади. Предимството развитие на овощарството и на лозарството с винени сортове за шампански вина ще определи главните насоки на производството в бъдеще.

В землището има изградени два язовира с помпени станции. Наклонените площи не дават възможност за високопроизводително и резултатно напояване. През 1966 година ще завърши изграждането на напътното поле с дъждоуване на площ от 2500 декара и ще се проектира ново поле за дъждоуване на 3000 декара.

Утвърдената насока за развитието на растениевъдството определя и по-нататъшното развитие и размера на животновъдството. Тук се отглеждат 1500 овце, 200 крави, 250 телета за уговяване и 25 сви-

Комплексните звена — най-подходяща форма

В участъка са изградени две комплексни звена, тракторно-лозарска бригада, тракторно-овощарска, тракторно-фуражна и говедо-вълна бригада и три овцевъдни бригади. Всички те са поставени на самостоятелна стопанска сметка под непосредственото ръководство на завеждащ участъка.

В двете комплексни звена работят по шест механизатори с по три трактора. Във всяко звено има един трактор ДТ-54 и два Беларус, които

Култури	Обща продукция в т.	Материални разходи в т.	Чиста продукция в т.	Заплащане на механизаторите в т.
пшеница	41 140	25 128	16 012	5,0
пшеница, слама	3 740	—	3 740	0,3
ечемик	6 750	2 114	4 636	3,20
царевица	36 600	8 610	2 779	8
царевицка	5 000	—	5 000	0,3
свинец	14 700	1840	12 860	26
свинец, пичи	—	—	—	—
фураж, царевица	2 000	1 190	810	0,3
Всичко	109 930	38 882	45 837	—

Както се вижда още в началото на годината се приема какво ще се заплаща на механизаторите на 1000 кг продукция и на основата на плансметката те се авансират месечно, без да се имат предвид изработените норми. В края на годината, в зависимост от получените резултати, се коригира заплащането на трактористите. През годината те извършват работи и на други бригади, които се отчитат по приетите в стопанството норми и минават в приход на звеното.

Звеното се ръководи от звеновод, който активно участва в производството. Той разпорежда как най-правилно да се ползват машините, получава материали и семена от склада и отчита произведена продукция. По приетата от нас технология, механизаторите отговарят за предаването на пшеничното зърно до площадката за сушене. Заплащането е за 1000 кг зърно бункерно тегло, при определена влага и плетели. Отговорността за преработката на пшеницата е на домакина, който склад е обзаведен за активно сушене на зърното чрез вентилиране. За просушаване и почистване на зърното към домакина се придават трима кооператори от фуражната бригада. Поради пълната механизация на процесите на зърнената площадка, ръчен труд се ползва само при разтоварване на ремаркетата.

Отглеждането на царевичната и прибрането ѝ до площадката става от комплексното звено. Заплащането е на 1000 кг царевича, прибрана от кукурузокомбайна. Обеляването и въвеждането ѝ в царевичните кошове се извършва под

НАШИТЕ МИСЛИ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ

не-майки за задоволяване нуждите на кооператорите от праценца.

За обслужване на растениевъдството и животновъдството сме снабдени с достатъчно техника — трактори, машини, инвентар. Ние съкратихме механизмите, каквито имаше в МТС и ги превърнахме в майстори, ангажирани в техническото поддържане на машините и инвентара. Тракторите са закрепени към бригадите и се ръководят непосредствено от бригадирите, който им отчита работата. Изхождайки от структурата на посевните площи, от наличната техника и усвоената технология на отглеждане на културите и животните, ние възприехме следната организация на труда, която ще усъвършенствуваме през 1966 година, но в основни линии няма да променяме.

Тракторно-лозарската бригада има зачислени 1198 декара лозя, от които 334 декара са на плод. Към бригадата са придадени 900 декара млади овощни градини. Тя се обслужва от трактори КД-35, Беларус и ДТ-14 и 15 каруци. В състава ѝ влизат 100-120 кооператори. Новите лозя се засажат на широки междуредови разстояния за асимметрично отглеждане, което ще позволи да се сменят технологията, прилагана досега в отглеждането на лозята и рязко да се повиши производителността на труда. Земаме и разположена върху два масива и това представлява голямо удобство за ней-рационално използване на работното

Разговаряме за организацията и заплащането на труда в ТКЗС

ражната бригада, под ръководството на един бригадир, тъй като производствената им дейност е свързана. Това, обаче, може да стане при подходящо обзавеждане на заплащането на фуражното производството с получената животинска продукция. Засага в това отношение нямаше опит. Но при всички случаи сме убедени, че на фуражната бригада не бива да се дават допълнителни производствени (зеленчуци, картофи и др.), тъй като това ще отклонява нейното внимание от основното ѝ задължение да снабдява животновъдството със сочни и груби фуражи.

Тракторно-лозарската бригада има зачислени 1198 декара лозя, от които 334 декара са на плод. Към бригадата са придадени 900 декара млади овощни градини. Тя се обслужва от трактори КД-35, Беларус и ДТ-14 и 15 каруци. В състава ѝ влизат 100-120 кооператори. Новите лозя се засажат на широки междуредови разстояния за асимметрично отглеждане, което ще позволи да се сменят технологията, прилагана досега в отглеждането на лозята и рязко да се повиши производителността на труда. Земаме и разположена върху два масива и това представлява голямо удобство за ней-рационално използване на работното

Бригади в овцевъдството

В ОВЦЕФЕРМАТА, по примера на ТКЗС — Кочово, Коларовградско, създадохме овчарски бригади. В една овчарска бригада влизат шест овчари. Към бригадата са зачислени 400 овце-майки, 100 шилета за ремонт, 100 агнета за ремонт и 250 агнета за уговяване. Такава организация разкрива големи възможности за коопериране и разделение на труда, което ще доведе до повишаване на производителността в овцевъдството. От средата на тази година освободихме завеждащ овцевфермата и сега трите бригади напълно самостоятелно водят своята производствена дейност. Начело на бригадата стои бригадир, който не е освободен от производството. Той разпределя работата между отделните овчари, получава от домакина

време на кооператорите. Другата бригада отглежда 1300 декара праскови, 700 декара круши, 200 декара дюли и подкултурите в овощните градини. Тя се обслужва от един трактор КД-35, едно самоходно шаси и е предвидено в близко време да бъде снабдена с Беларус. В бригадата работят 100-120 кооператори и 15 каруци. Сега предстои да се снабдим с такъв набор машини, който ще позволи да обработваме междуредовите разстояния в овощните градини и да водим успешно борба с плевелите в тях.

В специализираните бригади при нас не е разрешен въпросът за вътрешнобригадна организация на труда. Въпреки че те са на самостоятелна стопанска сметка, отделните звена все още са заинтересовани от изработването на трудови норми, а не от увеличаване на производството. За отстраняване на този недостатък Управителният съвет на ТКЗС е решил всички звена в специализираните бригади през следващата година да бъдат на вътрешностопанска сметка. Засага опит нямаше, но твърдо сме решили да използваме всичко хубаво, което е натрупано в практиката на кооперативните стопанства в окръга.

За натуралните премии

НАРЕД С ПАРИЧНОТО ЗАПЛАЩАНЕ на труда на кооператорите в животновъдството и полевъдството, през следващата година считаме да предложим на Управителния съвет да се дават и някои натурални премии. Например за надоевно мляко над плана 50 на сто да се раздава на овчарите в натура, като доеното на овцете за върши до първи август; за получен прираст от агнета за уговяване на всеки 10 килограма над плана да се дава по един килограм, но не повече от две агнета по 20 кг на овчар; за получен прираст от агнетата за ремонт за всеки килограм над плана да се дават 0,40 лева, за всеки килограм надпланова вълна по 0,50 лв; за направени икономии на концентриран фураж, при положение, че е изпълнен планът за чистата продукция и прираста, да се дава 50 на сто от икономията в зърно, но не повече от 1200 килограма за бригада. Премията не могат да превъзвоят три средномесечни заплати на овчарите.

За всеки 1000 литра надоевно мляко над плана от крави на животновъдите да се дава по 100 литра мляко, но не повече от 200 литра на човек; за всеки 1000 кг надпланов прираст от телетата да се дава на телчарите по 100 килограма, но не повече от 100 килограма на човек. Премията да се раздават при условие, че е изпълнен планът за чистата продукция.

Във фуражната бригада за производството на сено над 500 000 килограма на всеки надпланов тон да се дава на кооператорите по 100 килограма сено. На механизаторите от комплексните звена за надпланово производство на фуражно зърно да се дава на всеки 1000 килограма по 100 килограма зърно, но не повече от 500 килограма на човек.

При изработване на плановите на участниците управителният съвет определи на каква продукция какъв фонд трудово възнаграждение трябва да се начислява. На нашия участък е определено на 1,80 лева чиста продукция да се начислява един лев фонд трудово възнаграждение. Според нас, такъв начин на планиране дава широк простор на ръководителите на производствено-

ните единици за разгръщане инициативата на кооператорите за по-високо производство. Само за една седмица плановите на всички бригади и самостоятелни звена в производствената си част бяха изготвени и обсъдени на съвместни събрания на партийните групи и членовете на дружбата в бригадите и звената. Производствените задачи за 1966 година сега са изяснени във всички бригади ръководствата. Предстои провеждането на бригадни събрания, където ще бъдат окончателно обсъдени и приети.

Към по-опростена отчетност

НИЕ СЧИТАМЕ, че в областта на планирането в нашето стопанство е намерен верен път. Но на новите форми на организация не съответствуват подходящи форми на отчетност. Повече от необходимо е отчетността да се опрости. В комплексните звена, които през 1964 година бяха организирани в тракторна бригада с бригадир, отчетник, механик, в отчетността нищо не е изменено. Сега тия три длъжности са съкратени, звеноводите сами организират производствената дейност, но не могат да извършват сложната отчетност. Същото е и с овчарските бригади. Производствената дейност не се смути след съкращаване на завеждащ фермата, но когато дойде краят на месеца, оказа се, че е необходим отчетник.

Ще бъде правилно счетоводните работници, заедно със статистиките, да опростят сведенията и отчетните, за да се намалят хората, заети с отчетването. Бъдещето на такъв форми на организация на труда, каквито напълно развиват самоинициативността на кооператорите за повишаване производителността на труда и продуктивността от земята и животните.

Иван ДЯНКОВ
агроном, завеждащ участък в с. Стрелец, при ТКЗС — Драгомирово

